პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ხელიწაღი—მეთერთმეტე

კომუნისტი

სკპ. კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრ. კომიტეტის — და — სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პრ. № 16, მეორე სართული

რედაქციაში საძმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე დღის 11 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6 საათიდან 11 საათამდე.

ტელეფ. რედაქტორის . . . 14—76, რედაქტორის მოად. 23—17, მდივნის . . . . . 10—58, მასიური განყოფილ. 22—44

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ., № 34 ტელეფონი № 8—81.

ხელისმოწერის ფასი: 1 თვით 1 მანეთი, 1 წლით—12 მან. უცხოეთში 1 თვით—3 მანეთი

გაზეთის მიღებლობის შემთხვევაში დარეკეთ ტელ. № 17—55

საქართველოს ფარგლებში: ნონპარელს სტრიქონის ტექსტის პოლოში—1 მ., ტექსტის შიგნით—2 მ.; საქართველოს გარეთ: ტექსტის პოლოს ნონპარელს სტრიქ.—1 მ. 50 კაპ., ტექსტში—3 მ.; განმცხადებელი, გარდა განცხადების ფასისა, იხდის 10 % საქალაქო გადასახადს, თუ განცხადება ობეჭდება ხუთჯერ ტექსტისშეუცვლელად—შეღავათი შეთანხმებით. მთავარ კანტორაში განცხადებები მიიღება 9-დან 3½ საათამდე. სამკლავიანო განცხადებები—20 და 25 მ. „კომუნისტი“-ს ექსპედიცია მოთავსებულია კამოს ქ. № 68, ტელ. 5—43.

ხუთშაბათი, 21 მარტი 1931 წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 65 (3020)

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ათი წლის თავი

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის („ნეპ“) ათი წლის თავი

1921 წლის 21 მარტის გამოცხადებულმა ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ უზრუნველყო საბჭოთა ქვეყნის სამეურნეო ცხოვრების გამოცოცხლება და სწრაფი ტემპებით აღდგენა, მუშათა კლასისა და გლეხობის ძირითადი მასების კავშირის განმტკიცება, შეტევის მომზადება და შემდეგ მთელს ფრონტზე გაშლილი სოციალისტური შეტევა კაპიტალიზმის ნაშთების წინააღმდეგ

კლასიური მტრების იმედი საბჭოთა ხელისუფლების გადაგვარებისა (ახალი ეკონომიური პოლიტიკის შედეგად), პროლეტარული დიქტატურის დასუსტებისა, მისი ლიკვიდაციისა და კაპიტალიზმის რესტავრაციისა—არ გამართლდა

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ლენინური გაგებიდან გადახრამ ჩვენი კლასიური მტრის აგენტურად გადააქცია როგორც ტროცკისტები და „ახალი ოპოზიცია“, ისე მემარჯვენე ოპორტუნისტები, რომლებიც გამოააშკარავა და დაამარცხა პარტიამ

საბჭოთა კავშირის მუშათა კლასი და მისი ავანგარდი—ლენინის პარტია, ცენტრალური კომიტეტისა და პარტიის ბელადის ამხ. სტალინის ურყევი ხელმძღვანელობით ათავებენ ხუთწლედის მესამე გადამწყვეტ წელში სოციალიზმის საძირკველის აშენებას; საბჭოთა ქვეყანა შევიდა სოციალიზმის პერიოდში, ახალი ეკონომიური პოლიტიკის უკანასკნელ პერიოდში

გაუმარჯოს სოციალიზმს ჩვენს ქვეყანაში! გაუმარჯოს მსოფლიო სოციალისტურ რევოლუციას!

„ადამიანები, რომლებიც მრავალ საკითხებში ერთმანეთს არ ეთანხმებიან, რომლებიც სხვადასხვა თვალსაზრისით აფასებენ მდგომარეობას ერთსულოვნად და ძალიან ჩქარა მივიდოდნენ სრულიად უყოყმანოდ იმის აღიარებამდე, რომ ჩვენ არა გვაქვს ნამდვილი მიდგომა სოციალისტური ეკონომიკისადმი, მისი საძირკვლის აშენებისადმი და ერთად-ერთი საშუალება ამ მიდგომის გამოსანახავად ეს არის — ახალი ეკონომიური პოლიტიკა“.

(ლენინი).

„ახალი ეკონომიური პოლიტიკა არის პროლეტარული სახელმწიფოს განსაკუთრებული პოლიტიკა — კაპიტალიზმის დაშვების პოლიტიკა ხელში მბრძანებელი მაღლობების არსებობის დროს, პოლიტიკა. რომლიც გულისხმობს კაპიტალისტური და სოციალისტური ელემენტების ბრძოლას, გულისხმობს სოციალისტური ელემენტების გამარჯვებას კაპიტალისტურ ელემენტებზე, გულისხმობს სოციალისტური ელემენტების გამარჯვებას კაპიტალისტურ ელემენტებზე, გულისხმობს კლასების მოსპობას და სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველის აშენებას“. (სტალინი)

ათი წელი

მწვავე და ხანგრძლივი სამოქალაქო ომიდან 1920 წლის დასასრულისათვის საბჭოთა ხელისუფლება გამარჯვებული გამოვიდა. შინაურ კონტრ - რევოლიუციასთან და ინტერვენტებთან შეიარაღებულ ბრძოლაში მშრომელთა მასებმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით ბრწყინვალეთ დაიცვეს ოქტომბრის რევოლიუციის მონაპოვარნი. სამოქალაქო ომის დასრულებით ბოლო მოეღო იმ ხანისათვის აუცილებელ სამხედრო კომუნიზმს. 1921 წლის გაზაფხულიდან პროლეტარული სახელმწიფო ადგილობა ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე. დეკრეტი ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის შემოღების შესახებ გამოიცა 1921 წლის 21 მარტს, რომლის ავტორი ამხ. ლენინი იყო.

ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე გადასვლით პროლეტარულმა სახელმწიფომ უკან დაიხია სამხედრო კომუნიზმის პოზიციებიდან. პირველი ნაბიჯი ამ გზაზე იყო სასურსათო გადასახადით, საშუალო გლეხობისათვის სამოქალაქო ომით დაკისრებულ მძიმე ტვირთის შემსუბუქება და განსაზღვრულ ფორმებში პროდუქტთა გაცვლა - გამოცვლის დაშვება. ყოველივე ეს მიზნათ ისახავდა პირველ რიგში ქვეყნის გამოყვანას იმ სამეურნეო ნგრევიდან, რომელშიაც მოექცა ის მსოფლიო და სამოქალაქო ომების პერიოდში. ახლი სასურსათო გაწერის სასურსათო გადასახადით შეცვლისა იმაში მდგომარეობდა, რომ გლეხობა სახელმწიფო ვალდებულებათა გასტუმრების შემდეგ მთელი ზედმეტი ნაწარმოების, საკუთარი მეურნეობის სასაქონლო ნაწილის უშუალო განმკარგულებელი, გამომყენებელი იყო და შეეძლო ამ პროდუქტების გადაცვლა მისთვის აუცილებელ საგნებზე.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ლენინს სტრატეგიულ უკანდახევად მიაჩნდა, ე.ი. ისეთ უკან დახევად, რომელიც დროებით ხასიათს ატარებდა და რომელიც იყო საშუალება განსაზღვრულ პოზიციებზე გამაგრების, პროლეტარიატის მიერ საკუთარ ძალთა დაგროვების შემდეგ შეტევაზე გადასასვლელად. „ჩვენ ამჟამად უკან ვიხევთ — ამბობდა ლენინი — მაგრამ ამას ვშვრებით იმისათვის, რომ ჯერ უკან დავიხიოთ, შემდეგ კი გავეჭიდოთ და უფრო ძლიერ გადავხტეთ წინ. მხოლოდ ამ ერთ პირობით დავიხიეთ უკან ჩვენ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის გატარებაში“. ეს უკან დახევა გრძელდებოდა მთელი 1921 წლის განმავლობაში და ნაწილობრივ 1922 წლის პირველ თვეებში. ლენინი თავიდანვე დიდ ყურადღებას აქცევდა ეკონომიური უკანდახევის წესს და მოითხოვდა, რათა ის ყოფილიყო რაც შეიძლება შეგნებული და მწყობრი. „რამდენადაც უფრო შეგნებოლად, მწყობრად, ნაკლები ცრუმორწმუნეობით მოვახდენთ ამ აუცილებელ უკანდახევას, იმდენად უფრო ჩქარა შეესწრებით მის შეჩერებას და იმდენად უფრო მტკიცე, ჩქარი და ფართო იქნება ჩვენი ძლევამოსილი შეტევა“ (ლენინი).

ლენინი ჯერ კიდევ 1921 წლის ნოემბერში ამბობდა, რომ უკვე ხჩანს ამ უკან დახევის **საზღვრების** ნიშნები და რომ „ახლო მომავალში შესაძლებელი იქნება ამ უკან დახევის შეჩერება“-ო. ეკონომიური უკანდახევის დამთავრების შესახებ ლენინი უკვე აშკარად აცხადებს პარტიის მე-11 ყრილობაზე, ხოლო მანამდე უფრო ადრე. მელეთინეთან სრულიად რუსეთის ყრილობის კონფერენციის სხდომაზე 1922 წლის 6 მარტს, ლენინი კატეგორიულად სვამს საკითხს ეკონომიური უკანდახევის შეწყვეტის, მისი დამთავრების შესახებ. „ჩვენ ეკონომიური უკანდახევა შეგვეძლია ესლა შევაჩეროთ, ვთქვა: საკმარისია, უკან აღარ წავალთ. ესლა შეუდგებით ჩვენი ძალების გაწლას და დაჯგუფებას“-ო.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკით ჩვენ უკან დავიხიეთ იმისთვის ლენინი და ეს იმიტომ, რომ „შეეშვიდროვდეთ გლეხურ მასასთან, მშრომელ გლეხობასთან და დავიწყოთ წინსვლა ბევრად უფრო ნელა, ვიდრე ჩვენ ვოცნებობდით, მაგრამ სამაგიეროთ ისე, რომ ნამდვილად ვიმოძრაოთ წინ და არა ადგილზე ტრიალით, ისე, რომ ნამდვილად მასებს გამოვყოლოდეთ“. ამ აზრით ნათელია, პერსპექტივა გარკვეულია. ლენინი აღნიშნავდა **დროებით** უკან დახევას **გარკვეულ** დრომდე, რომლის შემდეგ იწყებოდა თანდათანობითი, სისტემატიური წინსვლა.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის თავისებური გაგებას ლამობენ ბურჟუაზიული ეკონომისტები, ყველა ჯურის კონტრ - რევოლიუციონერები: მენშევიკები, მემარჯვენე და „მემარცხენე“ ოპორტუნისტები. ყველა ესენი სჩადიოდნენ უდიდეს შეცდომას, იდგნენ ყალბ პოზიციებზე, რადგან არც ერთ მათგანს არ ესმოდა ან არ სურდა გაეგო ახალი ეკონომიური პოლიტიკის თავისებური, ორმაგი, დიალექტიური ხასიათი. არ სურდათ გაეგოთ ან არ ესმოდათ ის, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა, **მარტო უკან დახევა არ იყო.** არსად, არასოდეს ლენინს არ უთქვამს, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის მეოხებით ჩვენ თითქოს დაუშვით კაპიტალიზმის სრული თავისუფლება, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა თითქოს მარტო უკანდახევა იყო. სტაქანურ საბაზრო ურთიერთობათა გამოცოცხლება და მეტი არაფერი. პირიქით, ლენინი ყოველთვის ხაზს უსვამდა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მხოლოდ **დროებითი, ნაწილობრივი** უკანდახევაა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ძალების და საშუალებების დაგროვების შემდეგ გადაიქცევა მოფიქრებულ, მომზადებულ და მეგდარ შეტევად სოციალიზმის გამარჯვების მიზნით.

სწორედ ამიტომ ამბობდა ამხ. სტალინი „ახალი ოპოზიციის“ წინააღმდეგ ბრძოლის დროს მე-XIV პარტყრილობაზე, რომ **„ახალი ეკონომიური პოლიტიკა არის პროლეტარული სახელმწიფოს განსაკუთრებული პოლიტიკა — კაპიტალიზმის დაშვების პოლიტიკა პროლეტარულ სახელმწიფოს ხელში მბრძანებელი მაღლობების არსებობის დროს, პოლიტიკა, რომელიც გულისხმობს კაპიტალისტური და სოციალისტური ელემენტების ბრძოლას, გულისხმობს სოციალისტური ელემენტების როლის გაძლიერებას კაპიტალისტური ელემენტების, საზიანოთ, გულისხმობს სოციალისტური ელემენტების გამარჯვებას კაპიტალისტურ ელემენტებზე, გულისხმობს კლასების მოსპობას და სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველის აშენებას“.**

ვაკრობა, რომლის ერთგვარ თავისუფლებას გულისხმობდა ახალი ეკონომიური პოლიტიკა. იყო განსაზღვრულ კალაპოტში მოქცეული, შეზღუდული. შეკვეცილი პროლეტარულ სახელმწიფოს მიერ. ეს იყო „ვაჭრობის განსაზღვრულ ფარგლებში თავისუფლება, განსაზღვრულ ჩარჩოებში სახელმწიფოს მომწესრიგებელი როლის უზრუნველყოფით ბაზარზე“ (სტალინი) „საქონლის ბრუნვა არის ვაჭრობის თავისუფლება. იგი არის კაპიტალიზმი. ჩვენთვის ის იმდენად სასარგებლოა, რამდენადაც დაგვეხმარება ვებრძოლოთ წვრილ მწარმოებელთა დაქსაქსულობას და რამდენადმე ბიუროკრატიზმსაც. ამ შემთხვევაში საზომს მოგვცემს პრაქტიკა, ცდა. საშიში აქ პროლეტარულ ხელისუფლებისათვის არაფერია იმ დრომდე, ვიდრე მის ხელშია ტრანსპორტი და მსხვილი მრეწველობა“ (ლენინი). ლენინი აღნიშნავდა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა არა მარტო უკან დახევაა, არამედ უფრო მეტად ის სოციალისტურ წინსვლის, კაპიტალიზმის დაძლევის და სოციალისტური ეკონომიკის საძირკველის აშენების პირობაა, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა კლასობრივი ბრძოლის საშუალებაა, ის წვრილი საქონლის მწარმოებელთა სოციალისტურად გარდაქმნის და კაპიტალისტური კლასის დამორჩილების, მისი ლიკვიდაციის იარაღია.

ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე გადასვლისას ლენინმა მთელ თავისი მნიშვნელობით დასვა საკითხი ამ პოლიტიკის ნიადაგზე ისტორიული ამოცანის **„ვინ-ვის“** გადაწყვეტის შესახებ — კაპიტალიზმზე სოციალიზმის გამარჯვების, სტიქიურობაზე გეგმაობის, გამარჯვების შესახებ. **2 მილიონ 470 ათასს,** ხოლო 1930 წელში **6 მილიონ 359 ათასს.** მუშათა საშუალო ხელფასი ცენზიან მრეწველობაში გაზრდა **14 მანეთიდან** (1921 წელი) **80,4** მანეთამდე (1930 წელი).

„ახალი ეკონომიური პოლიტიკის რუსეთი უნდა გადაიქცეს სოციალისტურ რუსეთად“-ო. — გამოისროლა ამბ. ლენინმა ლოზუნგი. ხოლო ამ ლოზუნგის განხორციელება გულისხმობდა უდიდესი საკითხის „ვინ-ვის“ დადებით გადაწყვეტას, პროლეტარიატის დიქტატურის მიერ წვრილ გლეხურ მეურნეობისათვის საბოლოოდ თავის მხარეზე გადაყვანას, წვრილ გლეხურ მეურნეობათა განსაზოგადოებას, ამავე დროს მეურნეობის ყველა დარგებიდან კაპიტალისტურ ელემენტების გაძევებას და სოციალისტური სექტორის ყოველმხრივ გაბატონებას. ახალი ეკონომიური პოლიტიკის განმავლობაში სწარმოებდა ბრძოლა ლენინური „ვინ-ვის“-ის გადასაწყვეტად. და ეს ბრძოლა იყო და არის მწვავე ბრძოლა კაპიტალიზმსა და სოციალიზმს შორის, რომელიდანაც გამარჯვებული გამოდის სოციალიზმი. მრეწველობაში, როგორც ამის შესახებ ამბობდა ამხ. სტალინი მე-16 პარტყრილობაზე საკითხი „ვინ-ვის“ ძირითადათ სოციალიზმის სასარგებლოდ გადაწყდა და ეხლა სწარმოებს ბრძოლა რათა მიმდინარე წელს ეს საკითხი ასევე დაუებითად იქნას გადაწყვეტილი სოფლის მეურნეობაში: ეს შესაძლებელია წვრილ გლეხურ მეურნეობათა არა ნაკლებ ნაწილის განსაზოგადოებათ და კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციით მთლიანი კოლექტივიზაციის საფუძველზე. ჩვენ უდიდეს შედეგებს მაკავშირებს ლენინის მეორე ლოზუნგის, კაპიტალისტურ ქვეყნებისათვის დაწეულის და ჩვენ ლოზუნგის პრაქტიკულად გადაქრის გზაზე; უდიდეს წარმატებებს მივაღწიეთ მსხვილი ინდუსტრიის, სოციალიზმის ამ ერთად ერთ მატერიალურ საფუძვლის, ფრიად სწრაფი, კაპიტალიზმისათვის უჩვეულო, განვითარებით.

ამ მიღწევათა საუკეთესო ილუსტრაციას წარმოადგენს შემდეგი მჭერმეტყველური ციფრები: გასული 10 წლის განმავლობაში სახალხო შემოსავალი გაიზარდა ოთხჯერ, ცენზიანი მრეწველობის საერთო პროდუქცია **თორმეტ-ნახევარჯერ,** მთელი სათესი ფართობი **ერთ ნახევარჯერ,** საქონლის ბრუნვაში **ხუთნახევარჯერ,** რკინის გზების ტვირთბრუნვა **ექვსჯერ** უფრო მეტად. კირჩხ სექტორის მონაწილეობა ცენზიანი და წვრილი მრეწველობის საერთო პროდუქციაში 1921 წელს შეადგენდა **36 პროცენტს,** ხოლო 1930 წელს **5** პროცენტს, ხოლო 1931 წელს ეკირა მთელი სათესი ფართობის **99** პროცენტი, 1930 წელს **67** პროცენტი, საქონლის ბრუნვაში (საცალო) კერძო სექტორში წილი შემცირდა **64** პროცენტიდან **5,5** პროცენტამდე, 1927 წლის პირველ ოქტომბრისათვის კოლმეურნეობებში გაერთიანებული იყო გლეხური მეურნეობათა **1,1** პროცენტი, ხოლო 1931 წლის 10 მარტისათვის **37,5** პროცენტი. ინდუსტრიალურ მუშების რიცხვი 1921 წელში უდრიდა **2 მილიონ 470 ათასს,** ხოლო 1930 წელში **6 მილიონ 359 ათასს.** მუშათა საშუალო ხელფასი ცენზიან მრეწველობაში გაზრდა **14 მანეთიდან** (1921 წელი) **80,4** მანეთამდე (1930 წელი).

ეს მიღწევანი მოპოვებულ იქნა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის საფუძველზე ლენინური გენერალური ხაზის მტკიცედ გატარებით, ამ ხაზიდან ყოველგვარი გადახრის წინაღმდეგ ბრძოლით.

კონტრრევოლიუციონერებს, მენშევიკებს და საბჭოთა ხელისუფლების სხვა მტრებს სწამდათ პროლეტარული სახელმწიფოს გადაგვარება. მათ ეგონათ, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა სისტემატიური უკანდახევა, კაპიტალიზმის განუწყვეტლივი გამოცოცხლება იქნებოდა და ამით, მათი აზრით, უნდა მომხდარიყო ჩვენში კაპიტალისტური ეკონომიკის რესტავრაცია. მაგრამ მტრები სასტიკად მოსტყუვდნენ. მარტივების, კაუცკების და უსტრიალოვების წინასწარმეტყველება დამარცხდა. ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ მათი არც ერთი მოსაზრება არ გაამართლა, და არ გაამართლა იმიტომ, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა იყო და არის არა მარტო უკან დახევა, არამედ უფრო მეტად სოციალისტური წინსვლის, სოციალისტური შეტევის პოლიტიკა, პოლიტიკა, სოციალისტურ ეკონომიკის აგებისა.

ტროცკისტულ - ბუხარინის ოპოზიციას, რომელიც აღიარებდა ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის გამარჯვების შეუძლებლობას, ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მხოლოდ ჯერ დახევად, სახელმწიფო კაპიტალიზმად მიაჩნდა. მემარჯვენე გადაჩრა, რომელიც უარყოფს კლასობრივ ბრძოლას ჩვენს ქვეყანაში და აყენებს თეორიას კულაკობის სოციალიზმში შეზრდის შესახებ, ისე როგორც ტროცკიზმი, უარყოფს ეკონომიური პოლიტიკის მეორე, ყველაზე მნიშვნელოვან მხარეს, სოციალისტურ შეტევას. ყველა ამათ არ ესმოდათ და არ ესმით, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ნიადაგზე ღიად იბრძებოდა განსაზოგადოებული სექტორის ძალა და თანდათანობით მზადდებოდა ნიადაგი სოციალისტური ეკონომიკის საძირკვლის აგების დასამთავრებლად, რაც მომდინარე წლის ბოლოსათვის უნდა მესრულდეს.

მრავალ დაბრკოლებათა გადალახვით, მუშათა კლასის მიერ უდიდესი შრომითი ენტუზიაზმის გამოჩენით, მუშათა და გლეხთა კავშირის განმტკიცებით, მსხვილი ინდუსტრიის ზრდით, სოციალურ მანქანა - იარაღების მასიური გავრცელებით, ქალაქის მიერ სოფლისადმი საწარმოო დახმარების გაძლიერებით, საბჭოთა და კოლექტიურ მეურნეობების საგრძნობი ზრდით და მთელს სახალხო მეურნეობაში სოციალისტური სექტორის ხვედრითი წონის გაძლიერებით 1929 წლისათვის ჩვენ ბრძოლა ვაწარმოეთ ლენინური ხაზის გატარებისათვის ქვეყნის ეკონომიკაში. ღარიბ და საშუალო გლეხობის ძირითადი მასების მობრუნება 1929 წლის მეორე ნახევარში საკოლმეურნეო მშენებლობისაკენ შეიქმნა გარდატეხის მომენტად ახალი ეკონომიური პოლიტიკის განვითარებაში და ჩვენ გადავედით ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის ახალ ეტაპზე, იმ ეტაპზე, როდესაც ამხ. სტალინის თქმით სხვა გვარად ისმება საკითხი კლასებისა, პარტიის პოლიტიკისა, ქალაქისა და სოფლის კავშირისა და სხვათა შესახებ.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ახალი ეტაპი ხასიათდება კლასობრივი ბრძოლის გამწვავებით, კაპიტალისტურ ელემენტებზე გაშლილი სოციალისტური შეტევით, ქალაქსა და სოფლს შორის წინააღმდეგობის თანდათანობით გაქრობით და სტაქანურ-საბაზრო ურთიერთობისათვის საბოლოოდ ძირის გამოთხრით. ახალი ეტაპი გაგრძელებაა იმ სოციალისტური შეტევისა, რომელიც ჯერ კიდევ მანამდე სწარმოებდა, მაგრამ ეს შეტევა კაპიტალისტურ ელემენტების წინააღმდეგ აქ ფართო, გადამწყვეტ ხასიათს იღებს. ახალ ეტაპზე ჩვენ შევედით სოციალიზმის პერიოდში, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკის უკანასკნელ პერიოდში.

„ახალი ეკონომიური პოლიტიკა შემოღებულია იმისათვის, — ამბობდა ამხ. სტალინი მე-16 ყრილობაზე—რომ სოციალიზმმა გაიმარჯვოს კაპიტალისტურ ელემენტებზე. როდესაც გადავდივართ შეტევაზე მთელ ფრონტზე, ამით ჩვენ ჯერ კიდევ არ ვაუქმებთ ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას, ვინაიდან ჯერჯერობა და კაპიტალისტური ელემენტები კიდევ რჩებიან. საქონლის ბრუნვა და ფულადი მეურნეობა ჯერ კიდევ რჩება. მაგრამ ჩვენ დანამდვილებით ვაუქმებთ ახალ ეკონომიური პოლიტიკის დასაწყისს სტადიას და ვშლით მას შემდგომ სტადიას ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ეხლანდელ სტადიაზე, რომელიც არის ეკონომიური პოლიტიკის უკანასკნელი სტადია“. (სტალინი).

განვაგრძოთ ბრძოლა პარტიის **37** ნერალური ხაზის ურყევად გატარებისათვის. დავეუფლოთ ტეხნიკას. კიდევ უფრო განვამტკიცოთ შრომის სოციალისტური ფორმები. გავაძლეროთ კლასობრივი მტრების წინააღმდეგ განმანადგურებელი შეტევა. ვაწარმოოთ შეურიგებელი ბრძოლა კულაკების აგენტების: მემარჯვენე-„მემარცხენე“ ოპორტუნისტების და მათდამი შემარიგებლების წინააღმდეგ, ყველა სახის მავნებლების (კონტრაგენტელის, სოციალ - ინტერვენტების და სხვათა) წინააღმდეგ; მივაღწიოთ ხუთწლედის მეოთხე გადამწყვეტ წელიოდ შესრულებას სოციალისტურ ეკონომიკის საძირკვლის აშენებას.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის 10 წელი

(1921—1931 წ.)

(ისტორიული ცნობა)

1921 წლის 21 მარტს ცენტრალურმა ამასრულებელმა კომიტეტმა დაადგინა—შეეცვალოს სასურსათო გაწერა ნატურალური გადასახადით, ამასთან სურსათის, ნედლეულის და ფურაჟის მთელი მარაგი დარჩეს მიწათმომქმედთა სრულ განკარგულებაში მათ მიერ გადასახადის შესრულების შემდეგ. სასურსათო გაწერის, სასურსათო გადასახადით შეცვლის საკითხი, მასშასადამე, 1921 წელს ახალ ეკონომიურ პოლიტიკაზე გადასვლის საკითხი, პირველად დაისვა ს. კ. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს სხდომაზე 1921 წლის 8 თებერვალს „თესვის კამპანიისა და გლეხობის მდგომარეობის“ შესახებ მოხსენების განხილვის დროს, გლეხების მდგომარეობის გაუმჯობესების შესახებ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების შესახებ მუშაობისათვის მე-10 პარტყრილობისათვის დაარსდა კომისია, რომელსაც ვლადიმერ ილიას ძე **ლენინმა** შემდეგი ღონისძიებანი წარუდგინა:

1. დაკმაყოფილდეს უპარტიო გლეხობის სურვილი სასურსათო გაწერის (ზედმეტი მარაგის წაღების მნიშვნელობით) ბუღის გადასახადით შეცვლის შესახებ.

2. შემცირდეს ამ გადასახადის რაოდენობა წარმანდელ გაწერასთან შედარებით.

3. მოწონებულ იქნას პრინციპი გადასახადის ფარგლების შეფარდებისა მიწათმომქმედთა გულმოდგინებასთან—იმ აზრით, რომ გადასახადის პროცენტი შემცირდეს მიწათმომქმედთა გულმოდგინების გადიდების დროს.

4. გაფართოვდეს მიწათმომქმედის მიერ გადასახადის ზევით ზედმეტი მარაგის გამოყენების თავისუფლება ადგილობრივ სამეურნეო ბრუნვაში იმ პირობით, თუ იგი სწრაფად და მთლიანად შეიტანს გადასახადს.

ეს დოკუმენტი, რომელიც შეიცავს ამ წინადადებებს და რომელსაც ვ. ი. **ლენინი** უწოდებს „გლეხობის შესახებ წინასწარ შავად დაწერილ თეზისებს“, ინახება ლენინის ინსტიტუტის არქივში).

1921 წლის 7 მარტს რ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა დაამტკიცა დადგენილება სასურსათო გაწერის სასურსათო გადასახადით შეცვლის შესახებ, რის შემდეგაც ეს დადგენილება საბოლოო რედაქციით გამოტანილ იქნა რ. კ. პ. (ბ) მე-10 ყრილობაზე, როგორც რეზოლიუცია ლენინის მოხსენების გამო სასურსათო გაწერის სასურსათო გადასახადით შეცვლის შესახებ. იგი მიღებულ იქნა ყრილობის მიერ 1921 წლის 15 მარტს, ამის შემდეგ 1921 წლის 21 მარტს დადგენილება სასურსათო გაწერის ნატურალური გადასახადით შეცვლის შესახებ მიიღო სრულიად რუსეთის ცენტრალურმა აღმასრულებელმა კომიტეტმა. სრულიად რუსეთის ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის მიერ მიღებულ დეკრეტში ნათქვამი იყო: „მეურნეობის სწორი და მშვიდობიანი წარმოების უზრუნველსაყოფად მიწათმომქმედთა მიერ თავიანთი შრომის პროდუქტების დათავიანთი სამეურნეო სახსრების უფრო თავისუფლათ გამოყენების საფუძველზე, გლეხური მეურნეობის განმტკიცებისა და მისი ნაყოფიერების აწევისათვის, აგრეთვე მიწათმომქმედებზე დაკისრებულ სახელმწიფო ვალდებულებათა ზუსტი განსაზღვრის მიზნით, სასურსათო გაწერა, როგორც სახელმწიფოს მიერ სურსათის, ნედლეულის და ფურაჟის დამზადების წესი, იცვლება ნატურალური გადასახადით. ნედლეულის, სურსათის და ფურაჟის მთელი მარაგი, რომელიც დარჩება მიწათმომქმედთა გადასახადის გასტურმების შემდეგ, მათ სრულ განკარგულებაში იმყოფება“.

სასურსათო გადასახადის შემოღებამ ამის შემდეგ მთელი ორი არსებითი შესწორებების შეტანამ საბჭოთა ხელისუფლების ეკონომიურ პოლიტიკაში გამოაცოცხლა საბჭოთა რუსეთის მთელი სამეურნეო ცხოვრება, განამტკიცა მუშათა კლასის კავშირი გლეხობის ძირითად მასებთან დიდი შეუწყო ხელი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის საქმეს. ამ პერიოდში ქვეყნის მეურნეობამ 1921 წლის განმავლობაში ბრძოლაც და რომლებიც უარყოფდნენ ერთ ქვეყანაში სოციალიზმის აშენების შესაძლებლობას, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას უწურებდნენ, როგორც მხოლოდ უკან დახევის და შესვენების პოლიტიკას, რაც საშუალებას იძლევა „გავძლოთ პროლეტარული რევოლიუციის გამარჯვებამდე მსოფლიო მასშტაბით“.

ტროცკისტები, რომელთაც ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მხოლოდ უკან დახევად მიაჩნიათ, ამბობდნენ: „სახელმწიფო მრეწველობა წარმოადგენს მხოლოდ სახელმწიფო კაპიტალიზმის განსაკუთრებულ ფორმას“. მემარჯვენე ოპორტუნისტებიც (ბუხარინის ჯგუფი) ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას აფასებდნენ, როგორც მხოლოდ უკან დახევას. ისინი იცავდნენ ხელ-ფეხის გაბსვას საბაზრო ხტიქიასთვის, შეუწყობდნენ თავისუფალ ვაჭრობას, ჩქმალავდნენ კულაკობრივი ბრძოლის გამწვავებას სოციალისტური მშენებლობის ხტიქიასთან, ამტკიცებდნენ „კულაკის შეზრდას სოციალიზმში“. ახალი ეკონომიური პოლიტიკის მიზნება „ხანმოკლის ბრუნვის ნორმალიზაციას“ პოლიტიკად. საწარმოო ძალებისათვის ხელ-ფეხის გაბსვა, ომის ვერ გაგებამ, რომ ახალი ეკონომიური პოლიტიკა წარმოადგენს ისეთ პოლიტიკას, რომელიც მიზნად ისახავს სოციალისტური ეკონომიკის საძირკვლის ჩაყრას, გამოიწვია მემარჯვენე ოპორტუნისტების გააფთრებული ბრძოლა გაშლილი სოციალისტური შეტევის წინააღმდეგ, ინდუსტრიალიზაციის ბოლშევიკური ტემპების წინააღმდეგ, კოლმეურნეობების და საბჭოთა მეურნეობების ფართო მშენებლობის წინააღმდეგ და კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციის წინააღმდეგ. ჩვენი პარტიის მიერ ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ნამდვილ ლენინური გაგების წინააღმდეგ ბრძოლაში მეგარჯვენე ოპორტუნისტები, ისევე, როგორც ტროცკისტები, ობიექტიურად წარმოადგენდნენ ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა წვრილბურჟუაზიული და კაპიტალისტური ელემენტების საყვირს.

საბჭოთა კავშირის მთლიანი კოლექტივიზაციის დამთავრებას და ამ საფუძველზე კულაკობის, როგორც კლასის, ლიკვიდაციას, სოციალისტური მრეწველობის და სოფლის მეურნეობის შემდგომ განვითარებას დასაბული ტემპებით მიეყვანა ახალი ეკონომიური პოლიტიკის უკანასკნელი პერიოდის დამთავრებამდე კაპიტალისტური ელემენტების სრულ ლიკვიდაციამდე ბრძოლაში მეორნეობაში და სოციალიზმის საბოლოოდ და სრულ გამარჯვებამდე საბჭოთა კავშირში.

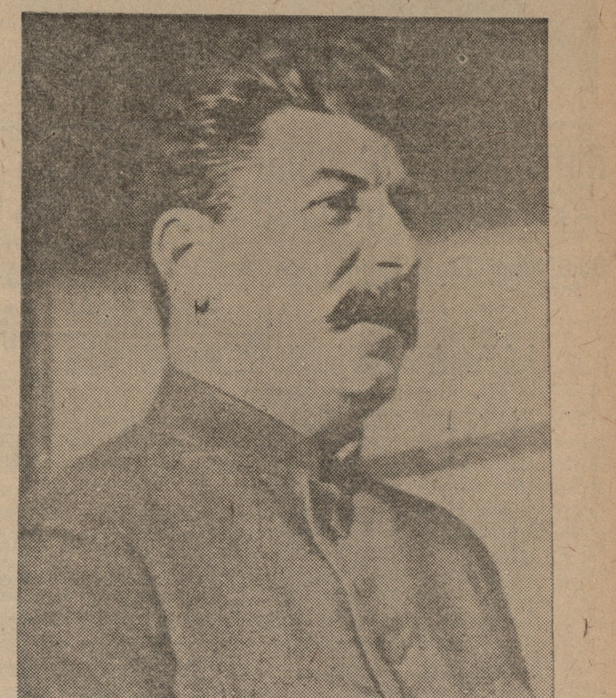

სოციალისტური ეკონომიკის საძირკვლის აშენებას“.

ვისაც ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ეს გარდამავალი ორმხრივი ბუნება არ ესმის, ეგი ცალსახად ლენინიზმს. ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ამ ორმხრივი ბუნების ვერგაგება ახასიათებდა როგორც ტროცკიზმს, ასე ეგრედწოდებულ „ახალ ოპოზიციას“ (1925-27 წლები) და მემარჯვენე ოპორტუნისტულ მიმდინარეობას ჩვენს პარტიაში. ტროცკისტები და ახალი „ოპოზიცია“, რომელთაც არ სწვამდათ მუშათა კლასი მიერ გლეხობისადმი ხელმძღვანელობის გაწევის უპირობო სოციალისტიზმისათვის ბრძოლაში და რომლებიც უარყოფდნენ ერთ ქვეყანაში სოციალიზმის აშენების შესაძლებლობას, ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას უყურებდნენ, როგორც მხოლოდ უკან დახევის და შესვენების პოლიტიკას, რაც საშუალებას იძლევა „გავძლოთ პროლეტარული რევოლიუციის გამარჯვებამდე მსოფლიო მასშტაბით“.

ტროცკისტები, რომელთაც ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მხოლოდ უკან დახევად მიაჩნიათ, ამბობდნენ: „სახელმწიფო მრეწველობა წარმოადგენს მხოლოდ სახელმწიფო კაპიტალიზმის განსაკუთრებულ ფორმას“. მემარჯვენე ოპორტუნისტებიც (ბუხარინის ჯგუფი) ახალ ეკონომიურ პოლიტიკას აფასებდნენ, როგორც მხოლოდ უკან დახევას. ისინი იცავდნენ ხელ-ფეხის გაბსვას საბაზრო ხტიქიასთვის, შეუწყობდნენ თავისუფალ ვაჭრობას, ჩქმალავდნენ კულაკობრივი ბრძოლის გამწვავებას სოციალისტური მშენებლობის ხტიქიასთან, ამტკიცებდნენ „კულაკის შეზრდას სოციალიზმში“. ახალი ეკონომიური პოლიტიკის მიზნება „ხანმოკლის ბრუნვის ნორმალიზაციას“ პოლიტიკად. საწარმოო ძალებისათვის

ქართული ონლაინ ბიბლიოთეკა

მეორე ბოლშევიკური თესვა დაიწყოთ

სათავეში ჩაუდგეთ ღარიბ-საშუალო გლეხთა ახალი მასების დენას კოლმეურნეობებისაკენ. მოვაწესრიგოთ მინდვრად მუშაობა, საჩქაროდ დავამთავროთ სათესლე ფონდების შეგროვება და მთლიანად შევასრულოთ ნათესების კონტრაქტაციის გეგმა

გამანადგურებელი დარტყმით გავსტეხოთ კულაკთა, მემარჯვენე და „მემარცხენე“ ოპორტუნისტთა წინააღმდეგობა, რომელნიც აბრკოლებენ საგაზაფხულო თესვას და ჩაშლას უპირებენ საკოლმეურნეო მოძრაობას

უზრუნველვყოთ გამარჯვება თესვის ფრონტზე

ზოგიერთ რაიონებში და სოფლებში ხვნა-თესვა უკვე დაიწყო. კიდევ ერთი კვირა და თოფქმის ყველა რაიონები დაიწყებს მასიურ თესვას.

საინტერესოა ვიცოდეთ, ვართ თუ არა მზად მინდვრად მუშაობისათვის, შევასრულეთ თუ არა თესვის მოსამზადებელი პერიოდის დავალებები და რამდენად უზრუნველყვავით დასახული გეგმის მთლიანად და გადაჭარბებით შესრულება.

ადგილებიდან მიღებული ცნობები და თესვისათვის მზადების შემოწმების მასალები გვარწმუნებენ, რომ მოსამზადებელი პერიოდის სამუშაოები დიდმა ნაწილმა დაამთავრა. ამ საკითხს ახლავე უნდა მიექცეს უდიდესი ყურადღება: სათესლე ფონდების შეგროვება, მისი გაწმენდა - შეწამლა, ორგანული და მინერალური სასუქების მარაგების შექმნა - იარაღების შეკეთება, მოწყობა, საწვავი მასალის მომარაგება, გეგმის მთესველებამდე დაყვანა და სხვა.

განსაკუთრებით ჩამორჩენილი მდგომარეობა გვაქვს **ბაბების და ჩაის** თესვისათვის მზადების დარგში. ბამბის ნათესების კონტრაქტაცია 20 მარტისათვის უნდა დამთავრებულიყო — ფაქტიურად ეს დავალება შესრულებულია მხოლოდ 50 პროცენტით. ჩაის ს.მ.ბ.შოთა და კოლექტიური მეურნეობები არ არიან მომარაგებული მუშა-ხელით, რაც საფრთხეს უქმნის დასახული გეგმის შესრულებას.

ჩვენი ამოცანა მდგომარეობა იმაში, რომ მინდვრად მუშაობის პროცესშივე გამოვასწოროთ ეს დეფექტები და უზრუნველვყოთ ხვნა-თესვის შეუფერხებელად წარმოება.

მთელი ძალები უნდა დავუთმოთ იმისათვის, რომ კოლმეურნეობებმა და საბჭოთა მეურნეობებმა არა მარტო შეასრულონ დასახული გეგმები, არამედ უდიდესი დახმარება გაუწიონ საგაზაფხულო თესვის საქმეში მათს ირგვლივ მყოფ ღარიბსა და საშუალო გლეხებს.

ადგილებიდან მოდის ცნობები იმის შესახებ, რომ კულაკობა არ აპირებს თესვის დარგში მიეცეთ მტკიცე დავალებების შესრულებას. არის ისეთი შემთხვევები, როდესაც კულაკები და შეძლებული მეურნეობები მომარაგების მხრივ, რაც საკვების სრული კრიზისის პირობებში, საგრძნობლად აბრკოლებს საგაზაფხულო ხვნა-თესვის მიმდინარეობას.

10 მარტისათვის რაიონში ჯერ არც ერთი საკონტრაქტაციო ხელშეკრულება არ ყოფილა დადებული მარცვლეულ კულტურებზე, არც ერთი ფუთი სათესლე ხორბალი არ ყოფილა შეწამლული და არავითარი მოსამზადებელი მუშაობა არ ჩატარებულა ნათესობის მავნებლებისაგან დაცვის საქმის ორგანიზაციისათვის.

მეგანასაურობის აღდგენისათვის სარაიონო გეგმით გათვალისწინებული მოსამზადებელი მუშაობა რაიონში ჯერ თითქმის არ დაწყებულა, გამონაკლისს შეადგენს თვით რაიონმმასკომის სპეციალური მეურნეობა, სადაც გეგმა წარმატებით სრულდება. კოლექტიურ და ინდივიდუალურ მეურნეობებში მკვეთრად ჩამორჩენილია ნიადაგის ფოსფორიტირება, ნიადაგის ფოსფორიტირების გეგმა 10 მარტისათვის 6 პროცენტით იყო შესრულებული, ნიადაგის ფოსფორიტირების გეგმა 10 მარტისათვის 6 პროცენტით იყო შესრულებული, ნიადაგის ფოსფორიტირების გეგმა 10 მარტისათვის 6 პროცენტით იყო შესრულებული.

ჩამორჩენილია ნიადაგის ფოსფორიტირების გეგმა 10 მარტისათვის 6 პროცენტით იყო შესრულებული, ნიადაგის ფოსფორიტირების გეგმა 10 მარტისათვის 6 პროცენტით იყო შესრულებული.

ჩამორჩენას გოლო უნდა მოუღოთ

(თელავი)

რაიონში საგაზაფხულო ხვნა-თესვა უკვე დაიწყო. უკანასკნელ დღეების საუცხოო ამინდმა ხელი შეუწყო მინდორად მუშაობის დაწყებას:

საგაზაფხულო სას. სამ. კომპანიის სარაიონო შტაბის მოხსენების გამო რაიონის აღმასკომის კომიტეტის პრეზიდიუმის მიერ გამოტანილ დადგენილების სათანადო წინააღმდეგობას არ უწევენ კულაკებს და ადგილი აქვს გეზის ადგილ ოპორტუნისტულ თვითმიმდინარეობაზე. მხოლოდ კულაკების და მემარჯვენე - „მემარცხენე“ ოპორტუნისტების წინააღმდეგ დაუნდობელი და შეუპოვარებელი თესლის ნაკლებობით. ეს დაბრკოლება დაძლეული.

გადამჭრელი ზომები უნდა იქნას მიღებული მანქანა - იარაღების მთლიანად დასაკვირვებად. საჭიროა ავრეთვე მუშა - საქონლის კვების გაუმჯობესება, მათი კოლონების შედგენა და ცოცხალი გამწევი ძალის მაქსიმალურად გამოყენება.

დავრაზმოთ მთელი ძალები და უზრუნველყოთ გამარჯვება თესვის ფრონტზე.

ირ.

თესლი არ არის

(ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲡᲘᲛᲔᲜᲐᲚᲘᲓᲐᲜ)

გაზაფხულის სახოფლო - სამეურნეო კამპანიის ბოლშევიკურად ჩატარებისათვის სინღაღის რაიონში ჯერ კიდევ ვერაფა ამოქმედებული მთელი მწორმელი მასა. ხვნა უკვე დაიწყო, მაგრამ თესლის საკითხი ვერაფა მოგვარებული. ამჟამად უნდა მიმდინარეობდეს თესლის დახარისხება და შეწამლვა, რაიონში კი ჯერ თესლის შეგროვება არაა მთავრებული.

კოლმეურნეობებში სათესლე ფონდი შეგროვილია მხოლოდ 84,2 პროც. (უნდა შეგროვილიყო 4.000 ფ., შეგროვილია—3374 ფ.) პროცენტიანი დასაზღვევი ფონდი უნდა იყოს 600 ფ. აკრეფილია—88 ფ. განსაკუთრებით, სეროზული მდგომარეობა კართოფილის და ლობიოს თესლის შეგროვების მხრივ. კართოფილი უნდა იქნეს შეგროვებული—5200 ფ., შეგროვებულია—382 ფუთი (7,4 პროც.).

ს. კ. პ. (ბ) სინღაღის რაიკომის დადგენილებით რაიონში გამოცხადდა თესლის შეგროვების დეკადნიკი ათდღიანი; საჭიროა ავამოქმედოთ მთელი ძალები, მწვავედ დავარცხყოთ მემარჯვენე - ოპორტუნისტურ პრაქტიკას, რომელნიც ხელს უშლიან თესლის შეგროვებას.

ბ—ლი.

რაგორ ვემზადებით

(ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲛᲘᲠᲐᲪᲮᲘᲡ ᲕᲔᲚᲘᲓᲐᲜ)

გაზაფხულის სასოფლო-სამ. კამპანიის ჩატარებელ შტაბის მიერ შირაქის რაიონში არრიცხულ იქნა ყველა მანქანა-იარაღები. ამ მანქანა-იარაღების შესაკეთებლად მობილიზაცია იყო შირაქის ნავთის საწარმოების მუშებს და სპეციალისტებს. შესდგა შეკეთებელი ბრიგადები და დაყვირთა წესით იქნა შეკეთებული ყველა დაზიანებული ინვენტარი.

წელს, შირაქის რაიონში, მარცვლეული დაითესება სულ 2.598 ჰექტარზე. აქედან განსაზოგადოებულ სექტორში (7 კოლმეურნეობა) 726 ჰექტარი და ინდივიდუალურ სექტორში კი 2.272 ჰექტარი.

გაზაფხულის თესვისათვის დაკავშირებით შირაქში სულ ჩამოყალიბდა 12 ახალი კოლმეურნეობა; ახალ კოლმეურნეობებში გაერთიანდა 450-ზე მეტი საშუალო და ღარიბი გლეხი. ახალ კოლმეურნეობებში ამჟამად მომუშავეებს შორის სათესლე ფონდების შეკრებაზე, საწარმოო საშუალებების განსაზოგადოებაზე, მიწათ-მოწყობაზე და ს.ხ. რაც შეეხება ძველ კოლექტივებს, ისინი უკვე ბზად არიან თესვისათვის.

წითელ-წყაროში სამომზარებლო კოოპერაციის ხახით ეწყობა მეხოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობა. ამ მეურნეობის ხასიათობად წინასწარი სამუშაოები უკვე დამთავრებულია.

შირაქის რაიონში სულ 4034 მუშა საქონელია, თესვის კამპანიის ჩამტარებელ შტაბის ცნობებიდან სჩანს, რომ მუშა საქონელს მაქსიმალური დატვირთვით გამოყენება შეუძლებელია, რადგანაც საქონელი ცუდი კვების გამო დაგარიანებულია.

მინდვრის მავნებლებთან სამრძოლველად კოლმეურნეთა და ღარიბ, საშუალო გლეხთა მასაში უკვე დაიხახსნება. 15—25 მარტი გამოცხადებულია მინდვრის მავნებლებთან ბრძოლის ათდღიანად.

აღსანიშნავია ავრეთვე ნაკლიც: ძალზე სუსტად მიმდინარეობს დამზადება სათესლე ფოსფის შეგროვება, როგორც კოლექტიურ, ისე ინდივიდუალურ სექტორში. წითელ-წყაროში სამომზარებლო კოოპერაციის ხახით ეწყობა მეხოსტნეობის საბჭოთა მეურნეობა და

პარტიული მშენებლობა

საკოლმეურნეო მშენებლობის წარმატებით გაშლისათვის

აუცილებელია ძირშივე აღვკვეთოთ მემარჯვენე ოპორტუნისტული პრაქტიკა და „მემარცხენე“ ნახტომები

დაუზოგავად გამოვამჟღავნოთ და განვდევნოთ პარტიის რიგებიდან კულაკის აგენტები, რომელნიც აფერხებენ ძლევამოსილ სოციალისტურ შეტევას კაპიტალიზმის უკანასკნელ ნაშთებზე სოფლად

გავანადგუროთ კულაკის აგენტურა

მეორე ბოლშევიკური გაზაფხული მეორე და გადამწყვეტი ნაბიჯია ჩვენი სოფლის სოციალისტურად გარდაქმნის საქმეში. გაზაფხულის სასოფლო საბრძოლო კამპანია, ეს არის არა მარტო თესვისათვის ბრძოლა, არამედ ეს არის საშუალო და ღარიბ გლეხურ მეურნეობათა შემდგომი კოლექტივიზაციისათვის ბრძოლა, ბრძოლა იმისათვის, რომ მომზადდეს ნიადაგი ახლო ხანში კულაკობის, როგორც კლასის, მოსპობისათვის მთელ ფრონტზე კოლექტივიზაციის საფუძველზე.

ამ უდიდეს პოლიტიკურ და სამეურნეო ამოცანის გადაჭრა მოითხოვს ჩვენ გან კიდევ უფრო გაძლიერებულ ირიშის მობილიზაციას მემარჯვენე ოპორტუნიზმის და მასთან შემარიგებლობაზე პარტიული ორგანიზაციებისა და თვითეული ცალკე კომუნისტის მოვალეობაა — ფხიზლად აღვუთხრათ თვალი ყველა მერყევ ელემენტებს, რომელნიც თავიანთი მოქმედებით ობურებენ გაშენილ სოციალისტურ შეტევას კაპიტალიზმის, უკანასკნელ ნაშთების წინააღმდეგ საბრძოლველად.

ნიადაგ ახლად მიმარჯვენე პრაქტიკის მაგალითები კი ჩვენს სინამდვილეში ბლომად მოიპოვება. ზოგიერთი გლეხი — კომუნისტი, იმის ნაცვლად, რომ სათავეში ჩაუდგეს მზრომელ გლეხობის ლტოლვას კოლმეურნეობებისაკენ, ანტისაკოლმეურნეო აგიტაციას ეწევა. ასე იქცევა მაგალითად, სოფ. შუა ზანათის (ბაბუღის რაიონი) უჯრედის წევრი, ამავე დროს საბჭოს დეპუტატი, ვანო უჩანეიშვილი. ეს ვაჟკაცობით საჯაროდ ტრაბახობს, რომ ის ჭკუით მოიქცა და ხარები კოლმეურნეობაში შესვლამდე გაჰყიდა. „დამცინოდით, — ეუბნება უჩანეიშვილი გლეხებს, — მაგრამ ესლა თქვენი სერი ბანჯი: ყველას კოლექტივში გაგაერთიანებენენ, ხარებსაც დაკარგავთ და ძროხებსაც“. თვით ჩვენი მოსახსენე მტერი — კულაკი გასწედება ახეთ აგიტაციას კოლ მეურნეობების წინააღმდეგ.

ალმაშოთიბელიანის მერის ეს პირწავარდნილი ასლია ვანო უჩანეიშვილი დღემდე დაუსჯელად ემსახურება კულაკების ანტირესებს. აბაშის რაიკომმა და რაიკოოპკონტროლო კომისიამ მეტი სიფხიზლე და ყურადღება უნდა გამოიჩინოს ვ. უჩანეიშვილის მიმართ. ისეთი ელემენტები, როგორც უჩანეიშვილია, დაუყოვნებლივ უნდა გაძევებულ იქნან პარტიის რიგებიდან.

გლეხი კომუნისტი მხოლოდ მაშინ ამართლებს პარტიის წევრის სახელწოდებას, თუ იგი არა მარტო ლაპარაკით, არამედ საქმითაც სათავეში უდგება წვრილ გლეხურ მეურნეობათა სოციალისტურ გარდაქმნას. პარტიის წევრის მიერ კოლმეურნეობის მიტოვება მემარჯვენე გადახრის უფლებას არ წარმოადგენს. ასეთი მოვლენას კი აქვს ადგილი და ჩვენ მათ დროზეადრე ბრძოლა უნდა გამოუცხადოთ. ამას წინად კახეთის რაიკომს. კომისიის პლენუმმა პარტიიდან გარიცხა ადგილობრივი გლეხუფლება ზ.ქანთარიას, ბ.ჩიჩუასა და ფ.ფულაძეს იმისათვის, რომ მათ მიატოვეს კოლმეურნეობა და სხვებიც დაიწყეს სამუშაოს ძებნა. რაიონული საკონტროლო კომისიის ეს ნაბიჯი ბოლშევიკურია, სწორია. პარტიის წევრი, რომელიც კოლმეურნეობიდან გადის, პარტიულად ბიუროსაც აუცილებლად უნდა გამოეთხოვოს.

საკოლმეურნეო მოძრაობის უშუალო ხელმძღვანელები — მიწამოქმედების და საკოლმეურნეო კავშირების ადგილობრივი ორგანოებია. სწორედ ამიტომ განსაკუთრებული ყურადღებით უნდა მოვეპყრათ ამ ორგანოების მუშაკთა შემადგენლობის, რადგან ოპორტუნისტს აქ მეტად დიდი ზიანის მიყენება შეუძლია პარტიის პოლიტიკისათვის. სამწუხაროდ, ჩვენ გვაქვს ერთი მაგალითი, რომელიც მოწმობს, რომ არც ხსენებული ორგანოები, დაცული ოპორტუნისტებისაგან. ჩვენ ქვემოდ ვბეჭდავთ მასალას ბალდადის რაიონის შესახებ. ამ რაიონში მოხდა ის, რომ აღმასკომის მიწამოქმედების განყოფილების სათავეში მოიქცა მემარჯვენე ოპორტუნისტი ჩიტვანაია, საკოლმეურნეო კავშირს კი — არა ნაკლები ოპორტუნისტი — მჟღილიძე, რომლის გვერდითაც მოიკალათა შემარჯვენე „ხაზის“ პრაქტიკული გამტარებელმა, ოსტატურმა ანორჩიელებდა კულაკების პოლიტიკას.

ისინი მოითხოვდნენ, და ნაწილობრივ კიდეც, ატარებდნენ კოლმეურნეობების „წმენდას ზარმაცებისაგან“. რასაკვირველია, ზარმაცების კატეგორიაში ბალდაოელი გმირები აყოლებდნენ მხოლოდ ღარიბებს და მოჯამაგირეებს, რომელების ნაცილად მათ კოლმეურნეობების მიერ, რისთვისაც საჭირო იყო წასვლა-ლაი ეული მოხმობა ადგილობრივ სამხედრო და გადაეხადა ერთ ურემ სიმინდზე 5 მანეთი, ხოლო თივითეულ ურემზე 10 კაპ. უკრძედმა ანრიაბუთია ელემენტს ვასილ ბიძიაშვილს მისცა დახმარებად, რომ ვითომც იგი არის მოსალები პიროვნება და საბჭოთა ხელისუფლებისათვის თავდადებული მებრძოლი.

გლეხის არც ერთ ორგანოსთან არ იყო შეჭიდნილი ღირებთა ჯგუფები, რადგან ასეთის არსებობას უცილობლად საჭირო არ სჭირდება; გლეხთა შორის მეშობაზე, ხომ ლაპარაკიც ზედმეტი იყო. უკრძედს ერთხელაც არ მოუსმენია სას. საბჭოში არსებული ორგანიზაციების და დაწესებულებათა ხელმძღვანელების ანგარიში. ყველა ისე თუმობდა, როგორც სურდათ.

საგაზაფხულო თესვის კამპანიასთან დაკავშირებით ჩატარებულ მუშაობაზე უკრედმა დაამახინჯა კლასობრივი ხაზი, განსაკუთრებით თესლის გაწერაში, თვითონ პარტიულებმა შეიწერეს ცოტა, ღარიბებს კი, შეაწერეს მეტი.

გლეხურ არსებობს, მესაჭირნეთა კოოპერატიული ამხანაგობა, რომლის საქმე სრულიად არიელად უყურადღებობის გამო, შემგზავნის თავმჯდომარეს უკრედს საერთო კრების გარეშე იღებს და გამგეობაში ყავს შეყვანილი ამხანაგობის არა წევრი.

თანხების მობილიზაცია, მზადება საგაზაფხულო კამპანიისათვის, საყოველთაო სავალდებულო სწავლება, წ. კ. უკოოდნარობის, ლიკვიდაცია — გლეხურ უკრედმა გამოუშვა ხელგაშლილი და მთელი რიგი პრაქტიკული მითითებანი მომავალ მუშაობისათვის.

გლეხის მაგალითმა უნდა ასწავლოს ჩვენი ორგანიზაციის თითოეულ წევრს, რომ სრული გადაგვარება იქამდისაც მივიდა, რომ ქორწილი გადაიხადა ძველი წესების სრული დაცვით. ჩვენ აქ მოკლედ აღვნიშნავთ მთელ იმ უმსგავსობებს, რომელსაც ჩადიოდა სუჯაოს მუშაკები, რომელიც კომენტარს არ საჭიროებს, ანტისაკოლმეურნეო ატმოსფერის შესანარჩუნებლად. კულაკური ელემენტები ჩვენს პარტიაც რიგებშიაც ჰპოულობენ. მეორეც და არა მეტიც კომუნისტები აწარმოებენ ბრძოლას პარტიის წინააღმდეგ კულაკების ინტერესების სასარგებლოდ, რადგან ვერ უმკლავდებიან ოპორტუნისტური მზერების ზრდის სიმძლეს. მემარჯვენე და „მემარცხენე“ დაბრის კულაკური ბუნება გამოაშკარავა პარტიამ და გააძევებურა იგი. მაგრამ ეს პროცესი არ ნიშნავს იმას თითქოს ბრძოლა, როგორც მემარჯვენე, ისე „მემარცხენე“ გადახრასთან დასრულდა, პირიქით, ორ ფრონტზე ბრძოლა წარმოადგენს პარტიის ყოველდღიურ ამოცანას. პარტ. ორგანიზაციები დაუნდობელ ბრძოლას აწარმოებენ და აწარმოებს ყოველგვარ გადახვევების წინააღმდეგ ლენინურ ხაზიდან, როგორც თეორიაში, ისე პრაქტიკაში.

ცაგერის რაიონის პარტიის ბენერალური ხაზის გატარებისათვის. ის შეურიგებელ ბრძოლას აწარმოებს ყველა ჯურის ოპორტუნისტების წინააღმდეგ. ცაგერის პარტორგანიზაციამ პარტიის რიგებიდან გააძევა პარტიის 12 წევრი მემარჯვენე საქმიანობი. სათვის.

ვინ არიან ესენი?

ამბროსი თუთაბანაი, თავის მოღვაწეობას ანტიმებაც სოფლად კოლექტიურ მეურნეობების წინააღმდეგ ბრძოლაში, იგი დასცინოდა ყველა მათ ვისაც განზრახული ჰქონდა კოლმეურნეობაში შესვლა.

ვასილი თუ ისიანი, კოლმეურნეობის დაუძინებელი მტერი, არ დასწრებია ორი წლის განმავლობაში პარტიის უჯრედის არც ერთ კრებას.

პოპრფილე კაშილიანი — გაიძახოდა „კოლმეურნეობაში ვერ შევალ, ოჯახს ვერ ავერევ, დედ გამოკიცხავ პარტიიდან“-ო.

გრიგოლ ბაგრადაშვილი, იცავდა ვაჭრებს, ებრძოდა კოოპერირების წინააღმდეგ.

ტრიფონ ბაგრადაშვილს მჭიდრო კავშირი ჰქონდა კულაკებთან და კერძო ვაჭრებთან, ებრძოდა კოოპერირების წინააღმდეგ.

მაკარი ჩაკვეტაძემ უარი განაცხადა კოლმეურნეობაში შესვლაზე „რა ხარგებლობას ომიტანს კოლმეურნეობა“-ო.

სპირიდონ ბახიაშვილი ხელს უწყობდა კოლმეურნეობის დაშლას.

გერასიმე ჩანკვეტაძე ეწეოდა ეჭიბაზობას, უკრედის ყოველგვარ სიიდემლო დადგენილებებს აცინობდა კულაკებს.

არტემ გურესაშვილი კოლექტიური მეურნეობას სახელს უტეხდა, აცხადებდა „კოლექტივში ვერ შევალ, რადგან შიგ ქუდიდები და არა სასურველი ელემენტები“-ო.

გარდა ამისა, დიმიტრი კანჩაძე, ნიკოლოზ ჩაკვეანი, პავლე ბერეგოვე, გარიცხულ იქნენ პარტიიდან კოლექტიურ მეურნეობის წინააღმდეგ მოქმედებისათვის.

ცაგერის პარტიულმა ორგანიზაციამ საკადრისო პასუხი გასცა პარტიის რიგებში ჩაძრომილ კულაკების აგენტების — მენშევიკების მოპირდაპირე ელემენტების ნაციონალისტების — ბურჟუაზიული რაიონალისტების ხელმძღვანელობით, თვითდინებაზე დაყრდნობით.

კომუნარების ღია კრებაზე აშეიათად ისმება საკითხები ჩაიც არტელების მოგომარეობის შესახებ. თუნდა გეგმა ცალკე არტელის წევრებად არ დაუყვანიათ. სოციალისტური შრომის ახალი ფორმებიც და მეთოდებიც — სოციალისტური ბრძოლის და დამკვიდრების ფართოდ გაშლას პარტიის და კომკავშირის უკრედებს მივიწყებულად. ჩვენი ამხანაგები ზოგიერთ ადგილებში ზერელედ ეპყრობიან ამ საქმეს, ზოგიერთ ადგილებში კი საერთოდ არ ეკიდებიან. ასეთ ფაქტებს ადგილი აქვს ბაბუღის რაიონში, ბაბუღის რაიონის ორგანიზაციებს ჯერ ისევ არ გაუგიათ, რომ ბრძოლა ბრძოლაში განსხვავდება. ბრძოლა ბრძოლაში განსხვავდება. ბრძოლა ბრძოლაში განსხვავდება.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՐԱԿԱՑ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՄԱՄԻՈՒԹՅԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐԱԿԱՑ ԱՐՎԵՍՏԻ ՀԱՄԱՄԻՈՒԹՅԱՆ

ՀՍՀՀ ԳԱ Ա. Ա. Ալիխանյանի անվան ֆիզիկայի ինստիտուտ

ՀՍՀՀ ԳԱ Ֆիզիկայի ինստիտուտի գիտական խորհրդի 1987 թ. հունվարի 29-ի նիստի որոշմամբ հաստատվել է հետևյալ թեմաների թեկնածուական ատենախոսությունների պաշտպանությունները.

1987 թ. մարտի 5-ին, ժամը 11-ին

Ա. Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

1987 թ. մարտի 12-ին, ժամը 11-ին

Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

Ա. Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

1987 թ. մարտի 19-ին, ժամը 11-ին

Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

Ա. Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

1987 թ. մարտի 26-ին, ժամը 11-ին

Ա. Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»

Ա. Ա. ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆ

«Ցածրէներգետիկական էլեկտրոնների ռեզոնանսային ցրումը ատոմների և մոլեկուլների վրա»